

Begrundelse

Pr. 1. juli 2000 trådte en ændring af Lov om social service i kraft, hvorefter amtskommunerne skal godkende og føre tilsyn med private botilbud. Amtskommunernes afgørelser er ifølge loven endelige og kan ikke indbringes for en højere administrativ klageinstans.

Klager en myndig beboer i et privat botilbud eller eventuelt en pårørende på vegne af denne over eksempelvis forholdene på et opholdssted, bliver opholdsstedet part i sagen, hvorimod klageren ikke vil få samme status og dermed ikke er sikret ret til at forholde sig til de oplysninger, der vil danne grundlag for amtskommunens afgørelse. Pågældendes primærkommune har som den anbringende myndighed et umiddelbart tilsyn med den pågældendes personlige forhold, men da amtskommunens afgørelse er endelig, kan primærkommunen og den pågældende beboer derfor alene enten affinde sig med forholdene eller søge at finde et andet botilbud, hvilket er meget betænkeligt, når der er tale om meget sårbare personer. Den pågældende beboer er dermed uden lovmæssig retsbeskyttelse i modsætning til alle andre voksne, myndige personer, hvilket er uacceptabelt i et retssamfund som det danske.

Svar (6/7 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Når jeg læser begrundelsen for spørgsmålet, forstår jeg det sådan, at spørgeren henviser til situationer, hvor en konkret klage fra en beboer i et privat botilbud efter servicelovens §§ 91 eller 93 indgår i tilsynsmyndighedens – amtets – vurdering af, om en godkendelse efter servicelovens § 94 eventuelt skal tilbagekaldes.

I denne situation er det rigtigt, at den pågældende beboer ikke kommer til at optræde som part i sagen. Tilsynssagen er alene en sag mellem botilbudet og det amt, som fører det løbende, generelle tilsyn med tilbudet. Det vil dog være naturligt, at beboerens klage kommer til at indgå i amtets behandling af sagen, ligesom det vil være naturligt, at der lægges vægt på tilbagemeldinger fra beboerråd eller pårønderråd til amtsrådet. Det er min opfattelse, at et amt altid må tage det alvorligt, når der klages over forholdene i et botilbud, som amtet har en tilsynsforpligtelse over for.

Ved siden af beliggenhedsamtets forpligtelse til at føre et generelt, løbende tilsyn med det private botilbud, har den anbringende (amts)kommune stadig en forpligtelse til at føre tilsyn med forløbet af den enkelte anbringelse.

Derfor er det også den anbringende (amts)kommune, som en beboers eventuelle klage over forhold, der angår den enkelte beboer, skal rettes til. I en sådan klagesag vil beboeren få partsstatus og den retssikkerhedsbeskyttelse, der følger af denne status.

Det er derfor min opfattelse, at beboere i private botilbud har den samme retsbeskyttelse vedrørende forhold, der angår den enkelte person, som alle andre.

Spm. nr. S 3112

Til socialministeren (27/6 01) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor 32 ud af de 100 mio. kr., der er afsat til bedre ældrepleje på finansloven næste år, over en fireårig periode skal bruges til et nyt Institut for Pensions- og Ældrepolitik?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til artiklen »Borgerlig kritik af nyt ældreinstitut« i Jyllands-Posten den 24. juni 2001.

I forvejen har vi her i landet flere centre, der forsker i specialviden om ældre. Det er spørgerens mening, at det er mere væsentligt at bruge pengene til det, de i forvejen var afsat til, nemlig aktivt at forbedre forholdene for de ældre og ikke til yderligere statslige institutter.

Svar (11/7 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Som udmøntning af finanslovsaftalen for 2001 mellem regeringen, SF og Enhedslisten, er der afsat 5 mill. kr. årligt til etablering og drift af Institut for Pensions- og Ældrepolitik i Odense. Herudover er der, ligeledes som udmøntning af finanslovsaftalen for 2001 mellem regeringen, SF og Enhedslisten, afsat 3 mill. kr. årligt til etablering og drift af et Råd for Ældreidræt. Rådet for